

Я смерті родичем родився:
Люблю згасаюче кохання,
Люблю цілунки нелункі
На прощання.

Люблю троянди хоровиті,
Люблю жінок у тужній в'яні,
Осінні дні люблю — сумні
Й осіянні.

Люблю години дивінацій,
Перестороги інтуїцій:
Святої смерті добра вість
В них таїться.

Люблю плачущих і безсонних,
Люблю скитальців безустанних
І наморозі рівну сизь
На отавах.

Люблю утому після зречень,
Безслізний рид і тихий нетям —
Притулок хворим, мудрецям
І поетам.

Люблю знеможених, знебулих,
Усіх, що в розпач удаються,
Усю недолю світу, все
Горе людства.

Я смерті родичем родився:
Люблю згасаюче кохання,
Люблю цілунки нелункі
На прощання.